

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 732/2015
10.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.К., због кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К., адвоката М.Т. из У., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К. бр. 3/15 од 04.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-589/15 од 19.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К., адвоката М.Т., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К. бр. 3/15 од 04.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-589/15 од 19.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К. бр. 3/15 од 04.03.2015. године, изреком под тачком 1. окривљени З.К. оглашен је кривим за кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. у вези са ставом 4. Кривичног законика (КЗ) и за то дело окривљеном је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и новчана казна у одређеном износу од 50.000,00 динара и истовремено одређено да се „казне“ неће извршити ако за време од 2-две године по правноснажности пресуде окривљени не учини ново кривично дело, уз обавезу окривљеног плаћања суду паушала у износу од 7.000,00 динара, Вишем јавном тужиоцу трошкова кривичног поступка заједно са окр. Н.К. у износу од 62.232,00 динара, као и сам износ од 116.625,00 динара, те и друге трошкове суду чија ће се висина утврдити посебним решењем, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Истом пресудом окр. З.К. изреком под тачком 2, ослобођен је од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. КЗ.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-589/15 од 19.06.2015. године, изреком под I, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Ужицу

преиначио је пресуду Вишег суда у Ужицу К. бр. 3/15 од 04.03.2015. године у делу изреке под 1, у односу на окр. З.К. само у погледу одлуке о казни и окривљеног за кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 4. у вези са ставом 2. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 6-шест месеци и новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3-три месеца, а у противном ће казна бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је жалба Вишег јавног тужиоца у Ужицу у осталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. Истом пресудом, изреком под II, жалба окр. З.К. изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу К. бр. 3/15 од 04.03.2015. године одбачена је као неблагоприятна.

Бранилац окр. З.К., адв. М.Т., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због погрешне одлуке о казни, односно повреде одредбе члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену пресуду у погледу одлуке о казни на условну осуду претњом казном затвора за случај да окривљени учини исто или слично кривично дело.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. З.К., адв. М.Т., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Наведена одредба важи истоветно и за браниоца окривљеног, с обзиром на ограничење његових права правима која у поступку има окривљени (члана 71. тачка 5) ЗКП).

Из цитираног законског прописа произилази да је један од услова под којим је дозвољено окривљеном, односно његовом браниоцу, да поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке због повреде закона, претходно коришћење редовног правног лека (жалбе) против одлуке против које се подноси захтев за заштиту законитости.

У конкретном случају, против првостепене пресуде изјавио је жалбу окр. З.К. лично, која жалба је другостепеном пресудом одбачена као неблагоприятна, јер је поднета након протекла законског рока за изјављивање жалбе. У ситуацији када је жалба одбачена као неблагоприятна, сматра се да жалба није ни изјављена. То значи да окр. З.К. није користио редован правни лек против правноснажне одлуке против

које је поднет захтев за заштиту законитости, а што је један од услова у смислу члана 485. став 4. ЗКП под којим окривљени, преко браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је захтев за заштиту законитости браниоца окр. З.К., адв. М.Т., на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.